

ŽĒLASTĪBA PĀRI VISAM

Kāds vīrietis bija sēdējis cietumā jau gadiem ilgi, sodīts par smagu miesas bojājumu izdarīšanu, kā rezultātā cietušais bija miris. Viņa lūgumi par apžēlošanu divas reizes bija tikuši noraidīti. Sarūgtināts viņš sūdzējās, ka neviens viņu neapciemo, viņa draugi ir viņu pilnīgi aizmirsuši.

Bet kādu dienu viss mainījās. Kārtējās pārbaudes laikā viņš stāvēja cietuma pagalmā un kā vienmēr nepievērsa daudz uzmanības apkārt notiekošajam. Tā bija ierasta rutīna, kas bez pārmaiņām atkārtojās dienu no dienas. Bet pēkšņi viņš izdzirda cietuma priekšnieka vārdus: "Savas dzimšanas dienas sakarā karaliene ir paziņojusi par apžēlošanu. Tas attiecas uz sekojošajiem cilvēkiem..." Neticami! Arī viņa vārds ir nosaukto vidū! Viņam šķita, ka viņš bija par savu brīvību cīnījies veltīgi, viņš bija uz to cerējis veltīgi, bet tagad tā bija pati pie viņa atnākusi.

Apžēlošana nozīmē, ka tiek atlaists sods, kuru pēc taisnības tev vajadzētu saņemt. Tev sniegta žēlastība, kam nav nekāda sakara ar to, ko tu esi pelnījis un kas tev likumīgi pienākas. Neviens nav spiests pieņemt žēlastību. Tā ir dāvana, ko saņem par brīvu.

MĒGINĀJUMS TUVOTIES DIEVAM

Jau no iesākuma mēs, cilvēki, esam centušies sazināties ar Dievu, tuvoties viņam. Reliģiska pielūgsmē, rituāli, upuri, altāri, asinis un asaras, vīraks un sveces, dievbijība un labi darbi ir cilvēku centieni sazināties ar žēlastības Dievu. Aiz tā visa slēpjas apziņa, ka vieni paši mēs netiksim galā. Ko mums vajadzētu darīt ar savu sabojāto pagātņi, ar savu vainas apziņu un bailēm no nākotnes?

DIEVS IR TUVU KLĀT

Pūles veikt dažādus garīgos rituālus nevar sniegt atbrīvošanu no vainas apziņas. Bībeles vēsts šajā jautājumā ir tieša un nepārprotama, parādot mums vienīgo iespējamo veidu, kā kļūt brīvam:

"Jo žēlastībā jūs esat izglābti caur ticību, tas nenāk no jums, tā ir Dieva dāvana, tas nav arī no darbiem, lai kāds nesāk dižoties." Efeziešiem 2:8,9

Tas ir evaņģēlijs, Labā Vēsts. Žēlastība nozīmē, ka Dievs nāk pie mums. Mums vairs nevajag "nopelnīt" iespēju būt ar žēlastības Dievu. Viņš nāk pie manis. Meklējumi ir galā. Jēzus Kristus saka:

"ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva kā vien caur mani."
Jāņa 14:6

NEATMAKSĀJAMS

Dievs nāk pie manis. Nav tā, ka viņš vienkārši piesedz manu vainu. Viņš mani no tās atbrīvo. Jēzus par to runā līdzībā. (Izlasi Mateja 18:23-27!) Kāds kalps savam kungam bija parādā milzīgu naudas summu. Viņš to nespēja atmaksāt. Tādēļ kungs paziņoja, ka viņš un visa viņa ģimene būtu jāpārdod kā vergi. Izmisis vīrs lūdzās kungam, lai viņš ir pacietīgs; viņš noteikti atmaksāšot šo naudu. Kungs viņam izrādīja žēlastību un atlaida parādus.

Lomas šajā stāstā ir parādītas ļoti skaidri. Mēs esam parādnieki un Dievs ir kungs. Arī attēlotā uzvedība ir skaidri saprotama. Mums šķiet, ka varam savus parādus atmaksāt un savas kļūdas labot. Ar savu dievbijību, lūgšanām un labajiem darbiem mēs vēlamies un ceram nopirkt sev brīvību. Tādā veidā mēs parādām, ka īsti neticam, ka mums pašiem par savu vainu nav iespējams samaksāt. Dievs dod priekšroku žēlastībai pār taisnību. Viņam mūsu ir žēl un viņš mums visu piedod, jo viņš zina, ka bez viņa mums nebūtu pat vismazākās izredzes. Viņš ne tikai mums piedod, bet uzņem visu vainu uz sevi.

SAMAKSĀTS UN PIEDOTS

Dieva līdzjūtība pret mums ir tik liela, ka viņš mūsu dēļ upurēja savu Dēlu Jēzus Kristu. Krusts ir simbols viņa žēlastībai, taisnībai un mīlestībai pret mums. Iespējams, mums to ir grūti aptvert un saprast, bet mēs tam varam droši ticēt:

“Apzinoties, ka ne jau ar iznīcīgo – ar zeltu vai sudrabu – jūs esat izpirkti no savas nīcīgās dzīves, ko esat mantojuši no tēviem, bet ar dārgajām asinīm, ko izlēja Kristus – nevainīgais un neaptraipītais Jērs.” 1. Pētera 1:18,19

“Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība. Jo Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, nevis lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur viņu tiktu glābta.” Jāņa 3:16,17

LOMU APMAIŅA

Žēlastībai un piedošanai piemīt neapraķstāms spēks, kas uz visiem laikiem pārmaina mūsu dzīves. Tas neattiecas tikai uz mūsu attiecībām ar Dievu, bet arī uz attiecībām ar citiem cilvēkiem. Tas top skaidrs, kad apmainām lomas stāstā par kalpu un kungu:

Pēc tam, kad kalpam viņa parādi bija atlaisti, viņš satika kādu vīru, kurš viņam bija parādā pavisam nelielu naudas summu, ko arī nespēja atmaksāt. Tikko kunga žēlastību baudījušais kalps savam parādniekam žēlastību neparādīja, bet panāca, ka tas tiek iemests cietumā. (Izlasi Mateja 18:28-30!)

No lielās dāvanas, ko kungs viņam bija dāvājis, kalps paņēma tikai mazu daļiņu – parādu atlaišanu. Līdzcietības un žēlastības principu viņš bija palaidis garām. Tāpēc viņš lika savu parādnieku sodīt. Patiesībā, ja kāds piedzīvo un patiesi izprot žēlastības dāvanu, tas izraisa ķēdes reakciju, kuras pamatā ir piedošana un atjaunošana. Tā nevienu neatraida, tā pieņem visus.

DĀVANA IR DĀVANA

Ja Dievs mums reiz ir piedēvis, tas nenozīmē, ka mēs vairs nevaram krist grēkā. Mums jācīnās pret grēku tik ilgi, cik vien dzīvojam. Mēs esam un paliekam nepilnīgi, bet tam nevajadzētu laupīt mums drosmi un pašāvēību uz Dievu. Katrs, kurš lūdz pēc piedošanas un piedod citiem, paliks žēlastībā. Mēs varam pašauties, ka nekad mums ar savu vainu nebūs jātiek galā vieniem, jo Kristus vienmēr ir mūsu pusē.

“Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja arī kāds grēko, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā – Jēzus Kristus, tas taisnais.” 1. Jāņa 2:1

Parādi ir atmaksāti, pagātne ir pagātnē. Tas mums dod prieku, ko nevar paturēt noslēpumā. Katrs, kurš piedzīvo žēlastību, par to stāstīs citiem (2. Korintiešiem 5:20). Žēlastība man nav nedz jānopelna, nedz jāuztraucas, ka es to varētu pazaudēt.

“Gan kalni atkāpsies un pakalni saļodzīsies, bet mana žēlastība no tevis neatkāpsies un mana miera derība neļodzīsies,” saka Kungs, tavs Žēlotājs!” Jesajas 54:10

Vienīgā, lieta, kas man ir jādara, ir jāpieņem šī dāvana un jāsniedz tālāk.

UZDEVUMS

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi.

DIEVS MAN PARĀDA ŽĒLASTĪBU, DĀVINOT PIEDOŠANU UN ATBRĪVOŠANU NO VAINAS, TAD, JA ES:

Daru vairāk laba nekā ļauna _____

Neesmu darījis lielus grēkus _____

Rūpīgi izpildu visus reliģiskos rituālus _____

Uzticos viņam un pieņemu viņa dāvanu _____

Iežēlinu viņu ar gavēni un asarām _____

Atzīstos savos grēkos viņam _____

Izsūdzu savus grēkus garīdzniekam _____